Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

►B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 360/2012

af 25. april 2012

om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse

(EØS-relevant tekst)

(EUT L 114 af 26.4.2012, s. 8)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Kommissionens forordning (EU) 2018/1923 af 7. december 2018	L 313	2	10.12.2018
►M2	Kommissionens forordning (EU) 2020/1474 af 13. oktober 2020	L 337	1	14.10.2020

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 360/2012

af 25. april 2012

om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte ydet til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse

(EØS-relevant tekst)

Artikel 1

Anvendelsesområde og definitioner

1. Denne forordning finder anvendelse på støtte til virksomheder, der udfører en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse som omhandlet i traktatens artikel 106, stk. 2.

2. Forordningen finder ikke anvendelse på:

a) støtte til virksomheder inden for fiskeri og akvakultur, som er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 ([1])

b) støtte til virksomheder inden for primærproduktion af landbrugsprodukter

c) støtte til virksomheder inden for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, når:

   i) støttebeløbet fastsættes på basis af prisen for eller mængden af sådanne produkter, som indkøbes hos primærproducenter eller afsættes af de pågældende virksomheder

   ii) støtten er betinget af, at den helt eller delvis videregives til primærproducenter

d) støtte til aktiviteter, der er knyttet til eksport til tredjelande eller medlemsstater, nemlig støtte, der er direkte forbundet med de eksporterede mængder, etablering og drift af distributionsnet eller andre løbende udgifter i forbindelse med eksportvirksomhed

e) støtte, som er betinget af, at der anvendes indenlandske produkter frem for importerede

f) støtte til virksomheder i kulsektoren som defineret i Rådets afgørelse 2010/787/EU ([2])

g) støtte til virksomheder, som udfører vejgodstransport for fremmed regning

h) støtte til kriseramte virksomheder.

Hvis en virksomhed er aktiv inden for en af de sektorer, som er nævnt i første afsnit, litra a), b), c) eller g), samt i andre sektorer, som ikke er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde, finder denne forordning kun anvendelse på støtte, som ydes til andre sektorer eller

([1]) EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22.
([2]) EUT L 336 af 21.12.2010, s. 24.

▼B

aktiviteter, forudsat at medlemsstaterne ved hjælp af egnede midler, såsom ved at holde aktiviteterne adskilt eller ved at udskille omkostningerne, sikrer, at der ikke i henhold til denne forordning ydes de minimis-støtte til aktiviteterne i de udelukkede sektorer.

▼M2

2a. Uanset stk. 2, litra h), finder denne forordning anvendelse på virksomheder, som ikke var kriseramte pr. 31. december 2019, men som blev kriseramte virksomheder i perioden fra den 1. januar 2020 til den 30. juni 2021.

▼B

3. I denne forordning forstås ved:

a) "landbrugsprodukter": de i bilag I til traktaten opførte produkter med undtagelse af fiskerivarer

b) "forarbejdning af landbrugsprodukter": en operation, hvorved et landbrugsprodukt omdannes til et andet landbrugsprodukt, undtagen aktiviteter på bedriften, der er nødvendige for at forberede et animalsk produkt eller et planteprodukt til det første salg

c) "afsætning af landbrugsprodukter": opbevaring eller udstilling med henblik på salg, udbydelse til salg, levering eller enhver anden form for omsætning, med undtagelse af en primærproducents første salg til forhandlere eller forarbejdningsvirksomheder og enhver aktivitet til forberedelse af et produkt til et sådant første salg; en primærproducents salg til den endelige forbruger betragtes som afsætning, hvis det finder sted i særskilte lokaliteter, der er indrettet til dette formål.

Artikel 2

De minimis-støtte

1. Støtte ydet til virksomheder, der udfører en tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, anses for ikke at opfylde alle kriterierne i traktatens artikel 107, stk. 1, og er derfor ikke omfattet af anmeldelsespligten i traktatens artikel 108, stk. 3, forudsat at den opfylder betingelserne i denne artikels stk. 2 til 8.

2. Den samlede de minimis-støtte, der ydes til en enkelt virksomhed, som udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, må ikke overstige 500 000 EUR over en periode på tre regnskabsår.

Dette loft gælder uanset de minimis-støttens form, og uanset om den af medlemsstaten ydede støtte finansieres helt eller delvis med EU-midler. Perioden fastlægges på grundlag af de regnskabsår, virksomheden har anvendt i den pågældende medlemsstat.

3. Det i stk. 2 fastsatte loft angives som et kontant tilskud. Alle tal, der benyttes, skal angive bruttobeløbene, dvs. før nogen form for beskatning. Hvis støtten ydes som andet end tilskud, skal støttebeløbet være støttens bruttosubventionsækvivalent.

Støtte, der udbetales i flere rater, tilbagediskonteres til sin værdi på det tidspunkt, hvor den blev ydet. Den rentesats, der anvendes til tilbagediskonteringsformål, er den gældende tilbagediskonteringssats på støttetidspunktet.

▼B

4. Denne forordning finder kun anvendelse på støtte, hvis bruttosubventionsækvivalent kan forudberegnes præcist, uden at det er nødvendigt at foretage en risikovurdering ("gennemsigtig støtte"). Følgende gælder:

a) støtte indeholdt i lån betragtes som gennemsigtig de minimis-støtte, når bruttosubventionsækvivalenten er blevet beregnet på basis af den gældende referencesats på det tidspunkt, hvor tilskuddet blev ydet

b) støtte indeholdt i kapitaltilførsler betragtes ikke som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre det samlede beløb i forbindelse med den offentlige kapitaltilførsel holdes under de minimis-loftet

c) støtte indeholdt i risikokapitalforanstaltninger betragtes ikke som gennemsigtig de minimis-støtte, medmindre den kapital, der leveres gennem risikokapitalordningen, holdes under de minimis-loftet for hver enkelt virksomhed

d) individuel støtte, der ydes til virksomheder, som ikke er kriseramte, i henhold til en garantiordning, behandles som gennemsigtig de minimis-støtte, når den garanterede del af det underliggende lån, der ydes efter ordningen, ikke overstiger 3 750 000 EUR pr. virksomhed. Hvis den garanterede del af det underliggende lån kun tegner sig for en given andel af dette loft, anses garantiens bruttosubventionsækvivalent for at svare til den samme andel af det loft, der er fastsat i stk. 2. Garantien må ikke overstige 80 % af det underliggende lån. Garantiordninger betragtes også som gennemsigtige, hvis:

   i) metoden til beregning af garantiernes bruttosubventionsækvivalent er blevet godkendt af Kommissionen inden ordningens gennemførelse på grundlag af en anmeldelse af metoden i henhold til en forordning, som Kommissionen har vedtaget på statsstøtteområdet, og

   ii) den godkendte metode udtrykkeligt tager sigte på den type garantier og underliggende transaktioner, der er relevante i forbindelse med anvendelsen af denne forordning.

5. Hvis den samlede de minimis-støtte ydet i henhold til denne forordning til en virksomhed, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, overstiger det i stk. 2 fastsatte loft, kan støtten ikke henføres under denne forordning, heller ikke for den del, som ikke overstiger loftet. I så fald kan denne forordning ikke påberåbes med hensyn til den pågældende støtteforanstaltning.

6. De minimis-støtte ydet i henhold til denne forordning må ikke kumuleres med statsstøtte til de samme støtteberettigede omkostninger, hvis en sådan kumulering vil medføre en støtteintensitet, der er højere end den, der er fastsat for de enkelte specifikke tilfælde i en gruppefritagelsesforordning eller afgørelse vedtaget af Kommissionen.

7. De minimis-støtte ydet i henhold til denne forordning kan kumuleres med de minimis-støtte ydet i henhold til andre de minimis-forordninger op til det i stk. 2 fastsatte loft.

▼B

8. De minimis-støtte ydet i henhold til denne forordning må ikke kumuleres med nogen kompensation ydet for udførelse af den samme tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, uanset om den udgør statsstøtte eller ej.

Artikel 3

Tilsyn

1. Når en medlemsstat har til hensigt i overensstemmelse med denne forordning at yde de minimis-støtte til en virksomhed, giver den virksomheden skriftlig meddelelse om det forventede støttebeløb, udtrykt i bruttosubventionsækvivalent, om den tjenesteydelse af almindelig økonomisk interesse, støtten ydes til, og om støttens karakter af de minimis-støtte med udtrykkelig henvisning til denne forordning og angivelse af dens titel og henvisning til offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. Når der efter denne forordning ydes de minimis-støtte til forskellige virksomheder i henhold til en ordning, og der efter ordningen ydes forskellige beløb i individuel støtte til virksomhederne, kan den pågældende medlemsstat vælge at opfylde denne forpligtelse ved at meddele virksomhederne et fast beløb svarende til det maksimumsbeløb, der kan ydes i henhold til ordningen. I så fald skal det faste beløb lægges til grund ved afgørelsen af, om loftet i artikel 2, stk. 2, er overholdt. Før støtten ydes, skal medlemsstaten desuden fra den virksomhed, der udfører tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, indhente en skriftlig eller elektronisk erklæring om enhver anden de minimis-støtte, der er modtaget i henhold til denne forordning eller andre de minimis-forordninger i løbet af det indeværende regnskabsår og de forudgående to regnskabsår.

Medlemsstaten kan først yde den nye de minimis-støtte i henhold til denne forordning, når den har kontrolleret, at støtten ikke medfører, at det samlede de minimis-støttebeløb, som er ydet den pågældende virksomhed, kommer til at overstige det loft, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, og at reglerne om kumulering i artikel 2, stk. 6, 7 og 8 er overholdt.

2. Har en medlemsstat oprettet et centralt register over de minimis-støtte med fuldstændige oplysninger om al de minimis-støtte, der er ydet af samtlige myndigheder i den pågældende medlemsstat til virksomheder, der udfører tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, finder stk. 1, første afsnit, ikke længere anvendelse fra det tidspunkt, hvor registret dækker en periode på tre år.

3. Medlemsstaterne samler og registrerer alle oplysninger om anvendelsen af denne forordning. Registret skal omfatte alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå, at betingelserne i denne forordning er opfyldt. De registrerede oplysninger om individuel de minimis-støtte opbevares i 10 regnskabsår regnet fra det tidspunkt, hvor støtten blev ydet. De registrerede oplysninger om en de minimis-støtteordning opbevares i 10 år fra det tidspunkt, hvor der sidst blev udbetalt individuel støtte i henhold til ordningen. På Kommissionens skriftlige anmodning

▼B

giver medlemsstaterne inden 20 arbejdsdage eller inden for en længere frist, der måtte være fastsat i anmodningen, Kommissionen alle de oplysninger, denne finder nødvendige for at kunne vurdere, om betingelserne i denne forordning er opfyldt, især hvad angår det samlede de minimis-støttebeløb, som en virksomhed har modtaget i henhold til denne forordning og andre de minimis-forordninger.

Artikel 4

Overgangsbestemmelser

Denne forordning finder anvendelse på de minimis-støtte til udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, der er ydet inden dens ikrafttræden, forudsat at støtten opfylder betingelserne i artikel 1 og 2. Støtte til udførelse af tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, der ikke opfylder disse betingelser, vurderes efter de relevante afgørelser, rammebestemmelser, retningslinjer og meddelelser.

Ved denne forordnings udløb kan de minimis-støtte, der opfylder forordningens betingelser, fortsat ydes i en periode på seks måneder.

Artikel 5

Ikrafttræden og anvendelsesperiode

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

▼M2

Den anvendes indtil den 31. december 2023.

▼B

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.